

Εὐαγγελισμός. Ὅχι μόνο Εὐαγγελισμός τῆς Παναγίας μας ἀπὸ τὸν χαιρετισμὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, ἀλλὰ καὶ Εὐαγγελισμός ὁλόκληρου τοῦ κόσμου. Ἡ Θεοτόκος δέχεται τὸν ἀσπασμὸ, ἡ ἀνθρωπότητα δέχεται τὸ χαρμόσυνο μήνυμα τῆς σωτηρίας. Εὐαγγελισμός πρὸς τὴν Παρθένο. Τιμὴ μεγάλη. Ἀνεκφράστη καὶ ἀσυλλήπτη χαρὰ. Να καταξιωθεῖ νὰ γίνῃ Μητέρα τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἡ ταπεινὴ καρδιά Τῆς δέχεται συγκρατημένα τὸ μήνυμα μὲ τις λέξεις: "Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου. Γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμα σου". Εὐαγγελισμός πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα ὁλοκλήρη. Σταματοῦν τὰ δεινὰ. Ἐρχεται ἡ λύτρωση, ἡ σωτηρία. Τὸ φῶς διαδέχεται τὸ σκοτάδι. Ὁ οὐρανὸς ἀνοίγει. Ἡ πνευματικὴ ἐλευθερία διώχνει τὴν σκλαβιά τῆς ἁμαρτίας. Ὁ δρόμος πρὸς τὸ νὰ γίνουμε θεοὶ κατὰ χάριν ὁρθάνοικτος μπροστὰ μας.

Ἀλλὰ ὁ Εὐαγγελισμός αὐτὸς πάντα μιλοῦσε στὴν ψυχὴ τοῦ Ἑλλήνα. Καὶ ὅπως στὴν ἱστορία τοῦ Ἰσραὴλ ὁ πόθος τοῦ Ἐρχομένου Μεσσία καὶ Λυτρωτῆ διατηροῦσε τὸν Περιούσιο λαὸ τοῦ Κυρίου σὲ ὅλες τις φάσεις τῆς Ἑθνικῆς τοῦ ζωῆς μὲ σκλαβιές, δουλεῖες, ἐξορίες, δεινὰ ἀπὸ δυνάστες καὶ τυραννίες, ἔτσι καὶ γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ δικοῦ μας Γένους, μετὰ τὴν Ἀλωση τῆς Βασιλεύουσας τὴν ἀποφράδα ἡμέρα τῆς 29ης Μαΐου τοῦ 1453, ὁ Εὐαγγελισμός, τὸ μήνυμα τοῦ, ὁ συμβολισμὸς τοῦ, ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς αἰσιοδοξίας πὺν σκόρπαγε καὶ τὸ δῶρο τῆς λύτρωσης καὶ τῆς ἐλευθερίας πὺν ὑποσχόταν, θέριευε τὴν ἐλπίδα γιὰ ἐλευθερία καὶ ἀνεξαρτησία.

Κάθε τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καθὼς ὁ σκλαβωμένος Ἕλληνας γιόρταζε τὴν Θεομητορικὴ αὐτὴ γιορτῇ, στο πρόσωπο τῆς Παναγίας ἐβλεπε τὴν Ἑλλάδα ἡ ὁποία μὲ τὴν ῥομφαία στὴν καρδιά, γεμάτῃ ἀρετῇ καὶ ἐγκαρτέρησῃ, ταπεινωμένη καὶ ματωμένη, περιέμενε κάποιον Ἀγγέλο, κάποιο "Χαΐρε" σὰν ἀνταπόδοση τοῦ δικαίου ἀγῶνα τῆς πὺν δεν σταμάτησέ ποτε. Το "Χαΐρε" πὺν ἄκουγε κάθε τόσο τὸ μετέφραζε μὲ τὸ "Ἀνοιξε πόρτα τῆς σκλαβιάς. Στο πρόσωπο τοῦ Ἀγγέλου δεν δίσταζε νὰ δεῖ τοὺς ἀρματολῶν καὶ Κλέφτες, πὺν μὲ τὸν ἥρωισμό καὶ τὰ κατορθώματα τους, ἐκεῖνο τὸ "Χαΐρε" μεταφραζόταν σὲ "κουράγιο", "βάστα", "περίμενε". Αὐτὸ τὸ "Χαΐρε" τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἦταν τὸ πικρὸ ψομὶ πὺν ἔδρεψε τὸ σκλαβωμένο Γένος μας τετρακόσια ὁλόκληρα χρόνια. Τὸ διακρίνουμε στα τραγούδια τοῦ, στα Κρυφὰ Σχολεῖα καὶ τὶς Παραδόσεις τοῦ. Τὸ νοιώθουμε καὶ τὸ ἀκοῦμε ἀπὸ τοὺς γέροντες δασκάλους τοῦ Γένους, τοὺς παπὰδες καὶ τοὺς Καλόγερους νὰ διδάσκουν τὰ ἑλληνόπουλα τὰ Ἱερὰ γράμματα μέσα ἀπὸ τὸ Φαλτῆρι, τὸν Ἀπόστολο καὶ τὸ Εὐαγγέλιο. Καὶ ἡ Ἡμέρα ἦλθε. Ἡ 25η Μαρτίου εἶναι τὸ Ἑθνικὸ Πάσχα τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ ἴδια ἡμέρα ὀρίστηκε γιὰ τὴν ἑναρξὴ τοῦ ἀγῶνα. Ἀλλὰ οἱ Ἕλληνες δεν περιμένουν, εἶναι ἀσυγκράτητοι, διψοῦν γιὰ λευτεριά. Στις 17 Μαρτίου πέφτει ἡ πρώτη ντουφεκιά. Καὶ ἀκολουθοῦν τὰ γεγονότα τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τῆς Ἑθνικῆς Παλιγγενεσίας. Κάθε ντουφεκιά κι ἓνα "Χαΐρε". Κάθε μάχη κι ἓνας Εὐαγγελισμός. Γι' αὐτὸ εἶναι διπλὴ ἡ σημερινὴ γιορτῇ. Γιορτῇ τῆς Παναγίας μας καὶ τῆς Πατρίδας μας. Διπλὸς Εὐαγγελισμός. Ἡ σκλαβιά εἶναι μία θλιβερὴ πραγματικότητα ἄκομα καὶ στις ἡμέρες μας ἀφοῦ ἓνα κόμματι τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ Κύπρος, ζεῖ κάτω ἀπὸ τὴν σκιά τῆς εἰσβολῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ σκλαβιά τῆς ἁμαρτίας εἶναι γεγονὸς γιὰ ὅλους μας. Ὁ Εὐαγγελισμός εἶναι ἡ παντοτινὴ μας ἐλπίδα. Ἀλλοίμονο μας ἂν ζοῦμε στο σκοτάδι χωρὶς εὐαγγελισμό, χωρὶς τὸ φῶς τῆς ἐλπίδας γιὰ λύτρωση.

Πάνω στο διπλὸ νόημα τῆς γιορτῆς πρέπει νὰ καθρεφτίσουμε τὸν ἑαυτὸ μας, νὰ ζυγιστοῦμε, νὰ ἐλέγξουμε τὴν πορεία μας. Καὶ ἀπὸ τὸ νόημα καὶ τὸ πνεῦμα τῆς σημερινῆς γιορτῆς νὰ κοινωνήσουμε. Τότε δεν θὰ ἰσχύει καμία ἀπειλή ἀπὸ κανένα πνεῦμα δουλείας καὶ σκλαβιάς, γιὰτὶ θὰ ὑπάρχει ἐλευθερία πνευματικὴ. Ὅπου πνεῦμα Κυρίου ἐκεῖ καὶ ἡ ἀληθινὴ ἐλευθερία.

π.Θεόκλητος Φεφές

ΕΠΙΚΩΝΩΝΙΑ

Μηνιαία Ἐκδοση τοῦ Ἱεροῦ Ενοριακοῦ Ναοῦ

Αγίου Νικολάου τοῦ Νέου Θηβῶν

Τηλ.& fax 2262024282

WWW.INAgiouNikolaouTouNeou.gr • E-mail: osiomnikolaos@gmail.com

ΕΤΟΣ ΚΑ' • ΜΑΡΤΙΟΣ 2021 • ΑΡΙΘΜ.ΤΕΥΧΟΥΣ 162

Μήπως τελικά δεν ενοχλούν οι ήρωες, αλλά τα πιστεύω τους;

Παρακολουθώ με θλίψη τη συστηματική προσπάθεια ορισμένων διανοητών να αποκαθλώσουν τους ήρωες του 1821, να παρουσιάσουν

μόνο τις – υπαρκτές ή ανύπαρκτες – αρνητικές πλευρές τους, να αμφισβητήσουν τις αρχές και αξίες που καθοδηγούσαν τους πρωταγωνιστές της Εθνεγερσίας. Δικτάτορας ο Καποδίστριας, παραλήρημα έπαθε ο Μακρυγιάννης, ύποπτος ο Καραϊσκάκης, υπαίτιος και για τους δύο εμφυλίους ο Κολοκοτρώνης, και άλλα παρόμοια. Τι θέλουν να μας πουν; Ότι δεν έπρεπε να ελευθερωθούμε επειδή οι πρωταγωνιστές είχαν ανθρώπινες αδυναμίες; Ή μήπως ότι δεν πρέπει να γιορτάσουμε τα 200 χρόνια; Και αν γκρεμίσουμε τους ήρωες μέσα στην ψυχή μας και στο μυαλό μας, με ποια πρότυπα θα τους αντικαταστήσουμε;

Η Ελληνική Επανάσταση ξεκίνησε χάρις στην τόλμη των Φιλικών, την πίστη των Ελλήνων στον Θεό, την ακράδαντη πεποίθηση για τη διαχρονική συνέχεια του Ελληνισμού και χάρις στο αντιστασιακό πνεύμα του Έθνους. Ήταν παράτολμη η απόφαση και όσοι συμμετείχαν ριψοκινδύνευαν. Είχαν απέναντί τους έναν πολυπληθέστερο Οθωμανικό στρατό και μία Ιερά Συμμαχία (Ρώσων, Αυστριακών και Πρώσων με παρατηρητές τους Βρετανούς), η οποία καταδίκασε κάθε εθνική επανάσταση. Κι όμως τα κατάφεραν. Παρά τα ελαττώματά τους, παρά τη διχόνοια και τους τοπικισμούς, αυτοί οι άνθρωποι ανάγκασαν την Ευρώπη και άλλες χώρες της Ανθρωπότητας να αναγνωρίσουν ότι πρόκειται για Επανάσταση με στόχο τη δημιουργία κράτους και όχι για απελπισμένη εξέγερση. Αυτοί οι κληρικοί και λαϊκοί, οι άνδρες και οι γυναίκες, οι γραμματιζόμενοι και οι αγράμματοι κατόρθωσαν το ακατόρθωτο. Μας ελευθέρωσαν. Για να ξαναειπωθεί Ελλάς αυτός ο τόπος, όπως γράφει και ο Μακρυγιάννης.

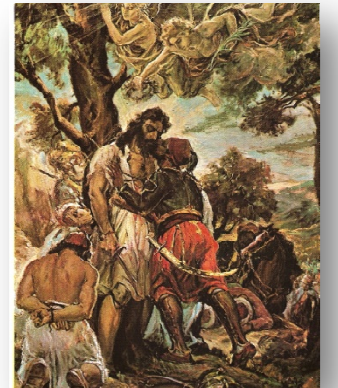
Δεν κάνουν άγιοι τις επαναστάσεις. Αλλά άνθρωποι με πάθη και αδυναμίες. Μα για αυτό είναι ακόμη πιο θαυμαστό το επίτευγμά τους. Διότι παρά τα αρνητικά στοιχεία του καθενός είχαν δύο ηθικά εφόδια που τους ένωναν και τους καθοδηγούσαν: Την Ορθόδοξη Χριστιανική Πίστη και την αγανάκτησή τους για τη

συνεχιζόμενη Τουρκοκρατία και υποδούλωση. Το Έθνος οφείλει πολλά σε αυτούς που προετοίμασαν το 1821, σε αυτούς που έδωσαν τη ζωή τους, τη σωματική ακεραιότητά τους, την περιουσία τους για να απαλλαγούμε από ένα καταπιεστικό και τυραννικό ζυγό. Η αποκαθίλωση των ηρώων δεν είναι απλώς ένδειξη ασέβειας και αγνωμοσύνης, αλλά είναι και μία αδικία προς τους νέους μας. Αυτοί που αποδομούν αφήνουν τη νεολαία χωρίς πρότυπα. Δεν προτείνουν κάτι καλύτερο. Απλώς οδηγούν την κοινωνία στο μηδέν, στην απογοήτευση.

Και σε τελευταία ανάλυση εκείνοι που αποκαθλώνουν τους ήρωες του 1821 ποιους θαυμάζουν; Τη Γαλλική Επανάσταση; Σημαντικό κίνημα, αλλά είχε και τις κατάμαυρες σελίδες της, με την Τρομοκρατία, την αλληλοσφαγή, την αλληλοεξόντωση των πρωταγωνιστών. Ο Αδαμάντιος Κοραΐς, ο οποίος έζησε από κοντά τα γεγονότα, έγραψε στον Ολλανδό φίλο του Κεύνο ότι η Γαλλική Επανάσταση κατέληξε σε «ανθρωποφαγία». Αυτό το πρότυπο θεωρούν κάποιοι ότι είναι ανώτερο από την Έξοδο του Μεσολογγίου;

Μήπως τελικά δεν ενοχλούν οι ήρωες, αλλά τα πιστεύω τους; Μήπως ενοχλεί η Χριστιανική πίστη τους και η συνείδησή τους ότι συνεχίζουν τους αγώνες των Αρχαίων Ελλήνων και των Βυζαντινών; Όσοι ονειρεύονται μία Ελλάδα χωρίς ταυτότητα θα αποτύχουν. Η μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων θα συνεχίσει να θαυμάζει τον Κολοκοτρώνη, τον Κανάρη, τον Καποδίστρια!

Κωνσταντίνος Χολέβας, Πολιτικός Επιστήμων